

פרשת לך לך

ויאמר ה' אל אברם לך לך...

בפרשה הקודמת כשהכתוב מדבר בנח פותח בשבחו, שהיה צדיק תמים. ולמה לא נאמר בתורה קודם שאמר ה' לאברם לך לך, שהיה אברהם צדיק וירא ה'.

ויש לפרש, שא"כ היה במשמע שבחירת ה' באברהם ובזרעו היתה מטעם זה. ואם חס ושלום, בזמן מן הזמנים בני ישראל יהיו בלתי זכאים, תיבטל חלילה הבחירה. כמו שאמרו חז"ל, כל אהבה שהיא תלויה בדבר, בטל דבר בטלה אהבה. לכן לא סיפר הכתוב קודם לכן דבר על צדקת אברהם, להורות שהבחירה היא רצונו יתברך שמו, שלעולם לא תופר ולא תתבטל, ולעולם יהיו ישראל זרע קודש. ואף על פי שחטא ישראל הוא.

(מהר"ל)

ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך...ואעשך לגוי גדול...

צריך להבין, הלא זה היה אחד מי"ד נסיונות שנתנסה אברהם אבינו ע"ה, והיה הנסיון יותר גדול אם לא הבטיחו ה' בכל הבטחות אלו. וגם מה דאמר לו לך לך להנאתך, והלא מאחר שפרט לו והבטיחו בכל זה, פשיטא שהוא להנאתו.

ויש לומר, דהבטיחו על כל זה כדי להגדיל הנסיון של ויהי רעב בארץ. שאחר שהובטח בכל הבטחות אלו ואברכה ואגדלה שמך, והלך על דעת כן, ובא להארץ ויהי רעב. והיה לו מקום להרהר על הקב"ה, ולא הרהר, וזה נסיון גדול, משא"כ כשלא היה מובטח. לכן אמר לו לך לך להנאתך, שהיה בדעתו שילך להנאתו ולטובתו, ויגדל הנסיון, ומ"מ לא עלה הרהור בלבו על ה'.

(כתב סופר)